

Skatteministeriet
Den

J. nr. 99/04-100-00125

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 123 - forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kursgevinstloven, pensionsafkastbeskatningsloven og skattestyrelsesloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer min kommentar til Ernst & Youngs henvendelse af 8. december 2004.

(L 123 – bilag 6)

Kristian Jensen

/ Preben Underbjerg Poulsen

Ernst & Young har i sin henvendelse af 8. december 2004 stillet tre spørgsmål til forståelsen af lovforslagets § 1, nærmere bestemt den foreslåede bestemmelse i skattekontrollovens § 3 C, stk. 9, der omhandler omregningen af anskaffelsessummer mv. ved overgang til udarbejdelse af skattemæssigt årsregnskab i en ny valuta.

Kommentar: Angående det første spørgsmål bemærkes, at det foreslåede § 3 C, stk. 9, omhandler omregning fra en tidligere anvendt regnskabsvaluta til en ny regnskabsvaluta. Hverken i bestemmelsen eller bemærkningerne hertil anføres det, at den skulle omhandle omregning af anskaffelsessummen for aktiver og passiver alene i danske kroner. Første gang, der skiftes valuta, må omregningen dog nødvendigvis være en omregning af anskaffelsessummer mv. i danske kroner, da den skattepligtige hidtil alene har kunnet anvende danske kroner som grundlag for det skattemæssige årsregnskab.

Principperne for omregningen er efter det foreslåede § 3 C, stk. 9, derfor de samme, uanset om der er tale om aktiver og passiver i danske kroner eller i en fremmed valuta.

Der er derfor ikke behov for at præcisere lovteksten yderligere.

Det andet spørgsmål vedrører omregningen efter § 3 C, stk. 9, for virksomheder der anvender lagerprincippet i kursgevinstlovens § 25, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til § 3 C, stk. 9, herunder forudsætningerne for eksemplet i bemærkningerne (anskaffelsessum i fremmed valuta * (valutakurs på anskaffelsestidspunktet/valutakurs på skæringstidspunktet)), der vedrører omregningen på skæringstidspunktet, at omregningen skal sikre, at en eventuel urealiseret avance hidrørende fra en valutakursændring fra før virksomheden udarbejdede regnskab i fremmed valuta, stadig beskattes, og at et eventuelt urealiseret tab, fra før virksomheden udarbejdede regnskab i fremmed valuta, hidrørende fra en valutakursændring, fortsat kan fradrages/modregnes. Dette vil alene være aktuelt, hvis den skattepligtige anvender realisationsprincippet, idet lagerprincippet i sig selv sikrer, at sådanne avancer eller tab er beskattet henholdsvis fradraget løbende. Eksemplet vedrører derfor naturligvis situationen, hvor den skattepligtige anvender realisationsprincippet.

Udgangspunktet for det eksempel, som Ernst & Young angiver i tilknytning til sit spørgsmål, er en skattepligtig, der anvender lagerprincippet. Også denne situation er omfattet af lovteksten, dvs. at der skal ske omregning pr. skæringsdatoen. Dette fremgår således også af bemærkningerne til det foreslåede § 3 C, stk. 9, hvor det er angivet, at i det omfang den skattepligtige efter andre regler i skattelovgivningen har erstattet de faktiske anskaffelsessummer med andre indgangsværdier, anvendes disse andre indgangsværdier. Det er der netop tale om, hvor en skattepligtig anvender lagerprincippet. Når den skattepligtige anvender lagerprincippet, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Den faktiske anskaffelsessum anvendes dog i anskaffelsesåret i stedet for værdien ved indkomstårets begyndelse. Det betyder, at aktivets anskaffelsessum alene anvendes i anskaffelsesåret, mens anskaffelsessummen for senere indkomstår er erstattet af værdien ved indkomstårets begyndelse. I det af Ernst & Young anførte ek-

sempel skal kurstabet ikke opgøres på baggrund af den oprindelige anskaffelsessum, men på baggrund af værdien ved indkomstårets begyndelse, dvs. den 1. januar 2005, da denne værdi har erstattet den faktiske anskaffelsessum. Dette fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovforslagets § 3 C, stk. 9.

Jeg er derfor enig med Ernst & Young i, at indgangsværdien for fordringer og gæld i fremmed valuta i dette tilfælde bør opgøres på grundlag af skæringsdagens valutakurs. Dette fremgår allerede af lovforslaget, og det er derfor ikke nødvendigt med et ændringsforslag.

Kursgevinstloven indeholder i § 4 og § 8 særlige værnsregler for fordringer og gæld i koncernforhold, og Ernst & Youngs sidste spørgsmål vedrører disse regler. Reglernes formål er blandt andet at hindre, at der i en koncern kan opnås dobbeltfradrag. Efter min opfattelse er dette formål fortsat sikret med L 123. I eksemplet får kreditorselskabet et kurstab på en fordring i 2005, der som følge af overgangen til regnskab i fremmed valuta ikke er fradragsberettiget, jf. kursgevinstlovens § 4. Den tilsvarende gevinst beskattes ikke i debitorselskabet, idet gevinst på gæld ikke medregnes, når kreditor ikke kan fradrage tabet, jf. kursgevinstlovens § 8.

Jeg kan derfor bekræfte, at kurstabet i eksemplet ikke er fradragsberettiget, og at dette også vil gælde, hvis fordring indfries til en anden kurs end 100.